

Næste Møde vil blive afholdt inoorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

Mødet hævet Kl. 4, 40 Min.

To og Halvfemsfindstyvende Møde.

Torsdagen den 4de Marts Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde, der derefter blev understrevent.

Formanden (Krabbe): Fra Marine-ministeren er modtaget Meddelelse om, at Ministeren agter her i Thinget at fremsætte „Forslag til Lov om Anlæg af et Etablissement for Spæminevesenet“.

Fra Krigsministeren er modtaget Meddelelse om, at Ministeren agter her i Thinget at fremsætte „Forslag til Lov om Oprettelse af Ovelsesleir i Finantsaaret 1880—81“, og et „Forslag til Lov om en midlertidig Udvidelse af Artilleriets Premierlieutenantsklasse“.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg kan ikke undlade at yde den ærede Ordfører en Tak for det Galanteri, hvormed han opfordrede det ærede Thing til at vedtage Regjeringens Forslag, naturligvis med de mere eller mindre betydelige Endringer, det er undergaaet i Udvalget. Det vilde naturligvis have været mig behageligere, naar jeg paa Regjeringens Begne kunde have tilegnet mig en større Andel i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Udvalget, end Tilfældet er. En væsentlig Række af Bestemmelser, som man havde troet fornødne for at sikre Sparerne, nemlig de Bestemmelser, der i Lovforslagets § 2 angaa Vedtegternes Affattelse, gik ud paa at begrænse Sparekassebestyrelserne i deres Dispositionsret paa forskjellige Maader, men

jeg skal ikke komme tilbage til denne Del af Sagen mere, da jeg — efter Udfaldet af den Diskussion, der forefaldt her ved Sagens 1ste Behandling, saavel som af den Enstemmighed, hvormed det ærede Udvalg har bortskudt den — maa anse det for aldeles unyttigt at ville gjøre Forsøg paa at gjenoptage den. Jeg lader den altsaa falde. Regjeringen har høvt sit Die mere skarpt henvendt paa, har mere ensidig set paa Sparernes Lært, end Folkethinget har gjort det. Man har tillagt den i det Hele taget heldige Virksomhed, som Sparekasserne have uddøvet, en saa stor Betydning, at man ikke har troet at burde foretage Skridt til at begrænse dem i en fremtidig fri Virksomhed. Man har helt sin Interesse mellem Sparekasserne som dem, der skulle modtage og bevare Sparernes Midler, og som den, der ifølge deres hele Stilling øve en betydelig Virksomhed som Disponenter og navnlig som Saangivere. Jeg maa antage, at det er for at præcisere dette Forhold, at man har villet forandre Titlen noget, idet man istedetfor „Sparekasser“ nu vil kalde Lovens „Lov om Spare- og Laanekasser“. Jeg indseer ikke den reelle Betydning af denne Forandring, da det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan være nogen Sparekasse, der ikke tillige er Laanekasse. Jeg tror i alt Fald ikke, det er muligt, og jeg ser ikke, hvorfor man gjør denne Forandring i Lovens Titel, naar man ikke gjør det paa de andre Steder i Lovens Bestemmelser, hvor man nøies med at kalde dem Sparekasser. Det er imidlertid en Sag af ren formel og ikke betydelig Karakter. Noget Hensyn har man jo ogsaa taget til de forskjellige Sparekassebestyrelser og Bestyrerers Uvilje til at ville underkaste sig bindende Bestemmelser igennem en Lov. Jeg skal imidlertid forlade dette Emne, der ikke for Tiden frembyder Noget for en frugtbar Diskussion. Jeg skal dernæst udtale en Tak til det ærede Udvalg, fordi det med Hensyn til den anden Række af Foranstaltninger har taget et meget væsentligt Hensyn til Regjeringens Udfast, der jo støtter sig til Sparekassekommissionens Betænkning. — De Bestemmelser af kontrolerende Natur, som Lovforslaget indeholder, ere i væsentlig Overensstemmelse med Regjeringsudkastet, og de ere efter min Opfattelse i det Hele taget nogenlunde tilfredsstillende, forsaavidt de overhovedet kunne gives ad denne Vej. De yde en Garanti for et regelmæssigt og rigtigt afgivet Regnskab for et nøiagtigt Tilsyn og Revision og i det Hele taget for et Tilsyn med Sparekasserne gennem Offentliggjørelse, som vil have sin store Betydning. Jeg tillægger ogsaa den ærede Ordførers Udtalelser igaar, da han aabnede denne Forhandling, en ikke ringe Betydning, idet han sagde, at det var saa langt fra, at det var Uenighed med de i Regjeringsforslaget nedlagte Regler for Sparekassernes Bestyrelse, der havde foranlediget, at man havde udeladt dem af Lovfor-